

Sygn. akt II KZ 3/23

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **R. F.**

skazanego za czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2023 r.

zażalenia skazanego,

na zarządzenie przewodniczącej IX Wydziału Karnego - Odwoławczego Sądu

Okręgowego w Warszawie

z dnia 23 grudnia 2022 r., sygn. akt IX Ka 703/22 - IX WKK 86/22

o odmowie przejęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę R. F., adw. M. M. od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 13 września 2022 r., sygn. akt IX Ka 703/22 ze względu na złożenie po terminie wskazanym w art. 524 § 1 k.p.k.

Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany, który zażądał przywrócenia terminu do wniesienia tej nadzwyczajnej skargi, albowiem jak argumentował, jego poprzedni obrońca wprowadził go w błąd informując o terminie wniesienia kasacji,

który jak twierdził, miał przypadać na 15 listopada 2022 r. nie zaś jak prawidłowo wypadał na 8 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z brzmieniem art. 524 § 1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w sądzie, który wydał orzeczenie, w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia.

Jak wynika z akt sprawy, dotychczasowy obrońca R. F., adw. P. P. w dniu 20 września 2022 r. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie wskazanego wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem (k. 956 – 957), który został mu doręczony 8 listopada 2022 r. (k. 988). Termin do wniesienia kasacji dla skazanego mijał zatem 8 grudnia 2022 r. Obrońca z wyboru adw. M. M. wniósł natomiast w imieniu skazanego kasację w dniu 13 grudnia 2022 r. (k. 990 – 997).

W tym stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie należało uznać za prawidłowe, skoro kasacja została wniesiona przez obrońcę skazanego po upływie 30 dniowego terminu (art. 524 § 1 k.p.k.). Okoliczność ta, zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. obligowała przewodniczącego wydziału (art. 93 § 2 k.p.k.), do którego wniesiono kasację, do odmowy jej przyjęcia, albowiem zaszła jedna z okoliczności, o jakich mowa w art. 429 § 1 k.p.k.

Podniesione przez skazanego argumenty, zwłaszcza te obciążające dotychczasowego obrońcę o wadliwe poinformowanie o rzeczywistym terminie do wniesienia kasacji, nie stanowią podstawy do uwzględnienia jego zażalenia, gdyż z punktu widzenia art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. nie ma znaczenia przyczyna uchybienia terminu. Przyczyna ta podlega rozważeniu jedynie w postępowaniu w przedmiocie przywrócenia terminu, co wykracza poza kognicję Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie. Należy jedynie odnotować, że obrońca skazanego w dniu 21 grudnia 2022 r. wniosła o przywrócenie terminu do złożenia sporządzonej przez siebie kasacji (k. 1001 i n.), jednak Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z 5 stycznia 2023 r., sygn. akt IXZ 53/22, na podstawie

art. 524 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 1 (a contrario) nie uwzględnił tego wniosku (k. 1011).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.